

1930.

Erb. II. 147

Ne - chce mě pa - nen - ka žá - dná, žá - dná, že je má ka - pé - ska prá - zná.

Nechce mě panenka [: žádná, :]
že je má kapeska prázna.

naplním kapesky sobě.

Do třetí nakladu zelí,
aby mne panenky chtěly.

Já půjdu od vdovy k vdově,

Do jednej nasypu hrachu,¹⁾
do druhé nasypu máku.²⁾

¹⁾ prachu,

²⁾ hrachu.

Do třetí dám si kadlátek.

Do štvrté červený šátek,
do páté nakladu zelí.

1931.

Erb. III. 16

Pro - da - la ru - báč, ru - ká - vce, pro - da - la ru - báč, ru - ká - vce, da - la si

há - dat ci - gán - ce, da - la si há - dat ci - gán - ce.

[: Prodala rubáč, rukávce, :]
[: dala si hádat cigánce. :]

přičaruj ty mně šohaja.*)

Štýry dukáty lebo pět,
bude syneček jako květ.

O, cigáničko má milá,

Budu-li ti ho čarovat,
musíš mně za to darovat.

*) O, ciganičko, hadaj mně,
jakový sa mně dostane.

A ciganička hádaava,
leda rukávců dostava.

1932.

Z Uotína od Měřina

Ou - vej, ci - gán, což on vzdychal, za - vá - za - li ci - gá - no - vi vo - čí, a - by ne - šel za cigán - kó v no - ci.

Ouvej, cigán, což on vzdychal!
Zavázali cigánovi voči,
aby nešel za cigánkó v noci.

Ouvej, cigán, což on vzdychal!
Zavázali cigánovi obě,
aby nešel za cigánkó ve dně.

Ouvej, cigán, což on vzdychal!
Povídalo cigánovo děvče,
že on chodí za cigánkó ješče.

1933.

Od Rousínova

Pře mý mi - lý vo - sta - tke, už vás ta - dy zas mám, vlů - ni sem se ne - vda - la, le - tos se zas ne - vdám.

Pře mý milý vostatke,
už vás tady zas mám;
vlůni sem se nevdala,
letos se zas nevdám.

letos bech se vdávala,
už mě žádné nechce.

Vlůni sem se měla vdat,
mama mně nedala,
letos bech se vdávala,
zas nemám galána.

Vlůni sem se nevdala,
že su malý děvče,

Vlůni sem se nevdala,
že su malóšenká,
letos bech se vdávala,
zas nemám šuhajka.